Wat verschil is er, *onder het straffelyk oogpunt*, tusschen den arme die de liefdadigheid afsmeekt door een Onzen Vader op te zeggen, en den rondzwervenden muziekant die zyne muts naer u uitsteekt na u de ooren verscheurd te bebben?

Het verschil is zeer groot: 't is dat het bedelen maer verboden wordt aen de *behoeftigen*.

Er volgt uit het verslag hetwelk M. Coomans aen de kamer komt aen te bieden over de hervorming der militie-wetten, dat er tot den 10 maert, 1721 petitien in de Kamer aengekomen waren, dragende 4,557 handteekens. De petitie der stad Tongeren is geteekend door 204 burgers; die van St.-Truyen door 271; Maeseyck 74; Bilsen 117; Fall-Mheer 31; Lowaige 44; Neerhaeren 65; Meeswyck 12; Marlinne 49; Boorsheim 95; Bassenge 97; Wintershoven 36; Jesseren 50; Wellen 136; Mettecoven 18; Vlytingen 21; Lanaken 54; Veldwezelt 46; Uyckhoven 21; Riempst 24; Kerniel 44; Reckheim 8; Genoels-Elderen 34: Millen 70; Cortessem 30; Nederheim 25; Beverst 26; Rosmeer 24; Hoesselt 95; Herderen 50; Opgrimby 7; Martenslinde 5; Piringen 12; Stockheim 56; Rommershoven 35; Heers 90 enz. enz.

Byna al deze petitiën vragen de afschaffing der loting en de vervanging door de vrywillige dienstnemingen. Ten minste de twee derde dezer petitiën zyn geteekend door de gemeente overheden of zyn gecertificeerd door de burgemeesters en schepenen.

Den 22 maert heeft te Luik de kiezing plaets gehad van eenen Volksvertegenwoordiger, in vervanging van M. Delfosse. M. Muller, liberale candidaet heeft bekomen 2,243 stemmen, tegen 898 gegeven aen M. Bellefroid. gevolgentlyk is M. Muller lid der kamer uitgeroepen.

Gemeente-raed.

De gemeente raed van Tongeren zal zich maendag, 29 maert om 6 uren des avonds, vergaderen. Ziehier de voorwerpen van het dagorde:

1° Aenbesteding van 15000 paveisteenen voor de koeimarkt;

2° Benoeming van eene bestendige commissie der openbare werken;

3° Rekening van het stads-collegie voor het dienstjaer 1857;

4° Verkoop door het hospitaal van 5 huizen in het begynhof en 85 aren grond gelegen in het Bloerveld;

5° Politie reglementen over het straetopzigt en over de rondzwervende honden.

M. Josef Smeets van Tongeren komt het gelithographieerd portret te eindigen van wylen M. Delfosse voorzitter der Kamer der Volksvertegenwoordigers. Dit protret dat gemaekt is volgens de afteekening welke Vieillevoye over eenige jaren voor de kamer maekte, is van eene treffende gelykenis en bewyst op nieuw het merkwaerdig talent van onzen stadsgenoot.

Een koninglyk besluit van den 13 dezer maend verleent de goude medalie voor ienting der koepokken aen de volgende geneesheeren onzer provincie: MM. Van Herckenrode te Bilsen, Collée te Roclenge, Goossens te Brée, Ghysens te Neerroeteren en Smets te Brée.

De stad Tongeren zal by de ligting van 1858, veertien soldaten te leveren hebben.

Men schryft uit Londen, 21 maert:

Het voornaemste nieuws van den dag blyft de toestand der politieke betrekkingen tusschen Frankryk en Engeland; dit punt overheerscht nu alle andere vraegstukken. Voor het ministerie schynen nu de moeijelykheden vereffend; maer volgens de hem vyandelyke partyen, zou alles nog op nieuw moeten behandeld en beslist worden.

De *Morning-post*, orgaan van den vorigen minister lord Palmerston, twyfelt aen de oplossing der geschillen. De *Times* verklaert regtuit en op bytenden toon aen de fransche bladen, dat zy nog op niets mogen roemen, om dat er nog niets is afgedaen.

« Gansch de gevoerde briefwisseling tusschen beide » regeringen — zegt de *Times* — beteekent niets, volstrekt » niets; hoe zeer Frankryk dan ook geloove dat de zaken vereffend zyn. »

« Indien de Keizer der Franschen volhoudt in zekere » eischen, al te klaer uitgedrukt in den laetsten brief van » graef Walewski, zou Engeland voortgestuwd kunnen » worden naer het verbond, alhoewel dit verworpen worde » door de vergramde demokratie van Europa, — even als » lord Canning, nu 30 jaren geleden. Het is een verschrik- » kelyke dubbelkeus; doch zoo Engeland daertoe gedwon- » gen wordt, zal het *onze* schuld niet zyn. »

Is dit nu eene bedreiging of toenadering? Misschien het eene en het andere. Intusschen stemmen alle dagbladen nogmaels hierin overeen, dat de toestand ontzaggelyk gespannen is.

Onder de 1,800 verzoekschriften betrekkelyk de wetten op de militie, zyn er *twee* die vragen dat de lotery van menschen behouden blyve. Het spyt ons te moeten melden, dat verscheide belangryke dagbladen van Brussel en van Gent, onberaden genoeg zyn om de afschaffing der loting te bestryden.

— Niettegenstaende de gemeente scholen en die van byzonderen, blyven in Brussel nog 10,000 kinderen van alle onderwys beroofd, ten gevolge van gebrek van scholen. Hoeveel erger ware deze toestand, zoo geene Broeders christelyke scholen hadden geopend, waer meer dan 2,500 kinderen kosteloos worden onderwezen!

— M. Barnum de bekende uitvinder der tentoonstelling van schoone kinderen welke over eenige jaren in de Vereenigde-Staten heeft plaets gehad, in thans op het denkbeeld gekomen om eene tentoonstelling van schoone vrouwen in te rigten, welke te Washington plaets hebben en van den 10 mei 1859 tot den 10 october 1860 duren zal.

Een jury (men zegt niet van welke sekse) zal de personnen toelaten welke weerdig zullen geacht worden om in die wereld-tentoonstelling eener nieuwe soort te schitteren. De toegelatene vrouwen zullen op kosten van den aennemer gevoed en gehuisvest worden en bovendien nog 4 dollars (meer dan 20 franken) daegs bekomen, zynde de reiskosten insgelyks voor rekening van M. Barnum. Zy zullen in eene welvoegelyke kleeding ten toon gesteld worden.

Intusschen zyn de agenten van M. Barnum naer alle landen vertrokken om overal de schoonste individues van het wrouwelyk geslacht op te sporen. Te Oostende, Brugge en Antwerpen heeft men reeds verscheidene hunner aengetroffen.

— Een niet zeer slimme boer schreef den volgenden brief aen zynen zoon die in een ander land woonde: Myn lieve zoon, zoo gy gezond zyt wy zyn allen gezond. Hier zend ik u eene oude kozak, laet u daervan eene nieuwe maken. Ook stuert uwe moeder u, zonder myn weten, drie vyffrankstukken toe. Ik bid u, geef ze niet onnoodig uit, anders zyt gy een ezel; ik blyf altyd uwen getrouwe vader.

— De jongeling van Kortryk, wiens aenhouding men te Ryssel heeft aengekondigd om « *Leve de Republiek!* » geroepen te hebben, is eergisteren door de korrektionnele regtbank dier stad verwezen geworden tot 50 fr. boete; maer hy is nog niet losgelaten. Men zegt dat het openbaer ministerie zich tegen dit vonnis in appel gaet voorzien.

— Men schryft uit Maldegem: Over ongeveer vier maenden, stond zekere De C...., een zeventigjarige weduwenaer, op trouwen met zekere weduwe V..., moeder van groote dochters en zoons. De *ego vos conjungo* volgde niet spoedig genoeg, naer den wensch der dochters V... Dienvolgens greep er eene samenkomst plaets ter wooning van eene dezer tusschen het toekomende gryze paer.

« — Maer moeder, waerom wordt de trouw van Pontius naer Pilatus verzonden? (was de vraeg der dochter).

« — Wel, myn kind, om te trouwen moet men geld hebben! » was het antwoord der moeder.

De C... bemerkte al aenstonds dat hy een ponksken bezat waervan zyne kinders niets wisten.

De ooren van moeder en dochter gaen open, om te vernemen of dit ponksken bestaet of niet bestaet; of het groot of klein is. Er wordt twyfel opgeworpen, ten einde het slotwoord te hebben. Eindelyk komt het er uit:

Het ponksken, bestaende in 41 stuks van 5 franks, plus twee dubbele franks (zoo verhaelt de zeventigjarige aenstaende) is verborgen in den grond, gewikkeld in eenen ouden lap.

Het eene woord brengt het andere, tot dat de man de plaets aenduidt, waer het ponksken in den schoot der aerde rust, te Cleyt, op twee voeten afstands van een sperreboomken.

Twee dagen na deze openbaring, werpt De C... een oog op de plaets, naby het sperreboomken. Hemel en hel! de grond is versch gedolven. Hy spit, hy zoekt, de specien zyn naer den weêrlicht, of liever naer den kelder van de wed° V..., waer de politie, na lang zoeken, zoo iets ontdekt heeft, wat op 210 fr. gelykt. Zoo heeft het ten minste de korrektionnele regtbank van Gent gevonden, welke de weduwe V... en haren zoon, den behendigen vinder van verborgene schatten, voor 4 en 6 maenden achter den grendel heeft gezet.

Beroep tegen deze beslissing.

En zie nu eens, vriend lezer, wat een geluk, dat er tyd tusschen was om te appeleren; want een paer dagen geleden wist een bloedverwant van de weduwe V... den weg te vinden naer de plaets, waer de schat ontgraven was. Hy heeft eenen getuige by zich, drager eener spade. Ter plaetse gekomen zegt de eerste: ziet gy daer het putje waer het geld zou gestolen zyn; steekt er de spade eens in!

Er wordt gedaen gelyk gezegd is. En, wat verbazing! de spade brengt 41 stuks van 5 fr. en 2 dubbele franks voor den dag.

Groot rumoer van wege den vinder.

Doch (ongelukkige doch!) het schynt dat de politie niet zeer ligtgeloovig is; en naer men verzekert, zal 't welhaest blyken dat deze 41 stuks van 5 fr. en 2 dubbele franks, daer gebragt waren den nacht te voren, om gevonden te worden.

Wy zullen later trachten mede de deelen, wat moeder de justitie van dezen vond zal zeggen. Misschien zal zy den vinder verbieden van voortaen nog zoo *à propos* schatten te vinden.

— Parys telt 1 bedelende arme op 16 inwooners.

— Engeland is van zin een standbeeld op te regten aen Olivier Goldsmith, schryver van den *Onderpastor van Wakefield*. Het zal opgeregt worden te Dublyn, in zyne geboortestad, niet verre van het kollegie der H. Dryvuldigheid, waer hy zyne eerste studiën deed; eene inschryving is ten dien einde geopend, en ongetwyfeld zal de benoodigde som voor de opregting van dit gedenkstuk niet lang wachten van ten volle te wezen.

— Op vele punten heeft de benoeming van burgemeesters en schepenen aenleiding gegeven tot velerhande schodderingen en is voor den minister van binnenlandsche zaken het voorwerp geweest van menigvuldige kwellingen.

Te Mouscron komt een der nieuw benoemde schepenen zyn ontslag in te zenden.

— Te Bazel had een kluchtenaer het gerucht verspreid, dat er in een der grootste hotels van de stad eene Engelsche mevrouw afgestapt was, die verscheidene milioenen bezat, maer weduwe was van hare neus en van hare beide ooren, welke de Cipayers haer afgesneden hadden te Delhi. Deze mevrouw, voegde de geestigaerd er by, had ook haren man verloren en scheen te willen hare hand geven aen den eenen of andere dappere Zwitser.

Dit was genoeg om de edelmoedigheid van een groot getal jongmans en weduwenaers van Bazel, die liever hare milioenen zouden hebben dan hare neus en ooren, gaende te maken. De portier van het hotel had, verscheide dagen lang, de grootste moeite van de wereld om de talryke bezoekers te doen verstaen dat het met de engelsche dame en hare milioenen gelegen was gelyk met hare neus en hare ooren, 't is te zeggen dat zy geheel en gansch ontbraken.

— Dezer dagen zyn de omstreken van Grenada (Spanje) het tooneel geweest eener ysselyke gebeurtenis. Eene arme verkenshoeder had zyn zoontje, een kind van 8 of 10 jaren oud, naer het veld medegenomen om hem gezelschap te houden en tevens in zyne bezigheid te helpen. Dewyl dit kind niet gehoorzaem was, maer wel in het veld liep spelen, wierp zyn vader er een steen naer toe, waerdoor de knaep zoo hevig aen het hooft geraekt werd dat hy dood ter aerde viel.

Op dit gezigt werd de verkenshoeder wanhopig, verloor het hoofd, nam een koord en verhing zich aen eenen boom. Een weinig nadien liepen de verkens, door den reuk van het bloed uitgelokt, naer het lykje van het kind en aten het geheel op.

De vrouw van den verkenshoeder, haren zoon op het gewoone uer niet ziende terugkomen, om het eten zyns vaders te halen, werd ongerust. Zy ging met haer jongst geboren kind naer het veld, waer zy dacht haren man te vinden; wanneer zy daer kwam en het schrikkelyk schouwspel zag, dat zich voor hare oogen opdeed, en onze pen weigert te beschryven, liet zy haer kind uit hare armen glyden en viel buiten kennis ter aerde.

In een oogwenk hadden de verkens het arme kind, dat nog zoo even de borst zyner moeder gezogen had, levendig verslonden!...

Die vrouw, zegt het dagblad *le Courrier de Bayonne*, waeraen wy dit verhael ontleenen, is zinneloos geworden; zou het niet beter zyn dat zy insgelyks gestorven was?

Een slimme wildstrooper.

Ziehier, zegt de *Sport*, eenen trek van wildstroopery, die een bewys geeft van de koelbloedigheid en slimheid van dengene, die hem gepleegd heeft.

De wildstrooper in kwestie is een sterk en welgebouwd kerel en van deze voordeelen maekt hy gebruik voor zyne nyverheid.

Over eenige weken kwam hy op het denkbeeld van een prachtig jagerskostuem aen te trekken, en omtrent de middag waegde hy zich, met een geweer gewapend en door twee honden vergezeld, op een bewaekten grondeigendom, waervan de meester afwezig was.

De wildstrooper had zich gedurende verscheidene uren, ongestoord aen het vermaek der jagt overgegeven, en reeds had hy een groot getal patryzen en hazen geschoten, toen hy dacht af te trekken.

Op dit oogenblik vertoonde zich de wachter; zonder zich in het minst te ontstellen, zegde de wildstrooper zeer beleefd aen den wachter dat hy hem den ganschen dag verwacht had, dat hy zeer blyde was hem te zien, want dat hy zynen weg verloren had, dat hy hem zeer zou verpligten als hy hem denzelve zou willen aenwyzen, en dat hy die beleefdheid aen zynen meester zou doen kennen.

De wachter was verre te vermoeden, dat zulk een welgekleed jager niet een edelman en een vriend van zynen meester was; ook hield hy zich niet alleen te vreden met hem den weg te wyzen maer ook drong hy by den jager aen, hem van zyn zwaren buit te ontlasten; hy nam het geschoten wild van den schouder des wildstroopers, legde het op de zyne en droeg het zoo tot op eenen afstand van meer dan vyf kilometers.

Toen zy op de bestemde plaets waren aengekomen, nam de wildstrooper zynen buit terug, bedankte den wachter hertelyk en drukte zyne spyt uit, omdat hy hem niet een bankbiljet van 500 francs kon geven, er byvoegende, dat hy hem by de eerste gelegenheid eene goede belooning zou doen toekomen.

Men kan zich een denkbeeld vormen van de teleurstelling en de schaemte van den wachter, toen hy vernam, dat hy door eenen wildstrooper van beroep bedrogen was, en dat hy zelfs zynen buit had gedragen.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN.

van den 19 tot den 25 maert 1858.

GEBOORTENS 4. — 2 jongens, 2 meisjes.

HUWELYKEN 0.

STERFTENS 4. — 0 mannen, 1 vrouw, 1 jongen, 2 meisjes.

Anna-Maria Werelds, 16 maenden. — Maria-Agnes Latette, geboren te Hoesselt, 6 jaren. — Elisabeth Lieben, echtgenoot van Lodewyk Grootaers, huishoudster, geboren te Kleine-Spauwen, 34 jaren. — Nicolaes Latette, geboren te Overrepen, 12 jaren.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 24 maert.

Tarwe, *froment*, de zak van 104 kilos.	fr	22-75	af	0,25
Rogge, *seigle*, » » 95 »	»	14-50	op	0,50
Gerst, *orge*, » » »	»	18-50	af	0,75
Spelt, *épeautre*, » een mud	»	19-25	af	0,25
Haver, *avoine*, » 75 kilos.	»	14-50		
Brood, *pain*, den kilo.		0-15		

AUBEL, den 22 maert.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr.	17-25	af	0,50
Rogge, *seigle*, » »	»	12-25		
Gerst, *orge*, » »	»	15-00		
Haver, *avoine*, » »	»	8-25		

LUIK, den 22 maert.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos	fr.	23-25 tot 23-50	af	0,25
Rogge, *seigle*, » 94 »	»	14-75		
Gerst, *orge*, » 94 »	»	19-00		
Haver, *avoine*, de 150 »	»	29-50 tot 31-00		
Spelt, *Epeautre* de 112 »	»	18-50 tot 19-00	af	0,50

HASSELT, den 23 maert.

Tarwe, *froment*, 100 kilos.	fr.	22 10	af	0,20
Rogge, *seigle*, » »	»	15 30	af	0,80
Gerst, *orge*, » »	»	21-20	af	0,40
Haver, *avoine*, » »	»	20-00	op	1,60
Genever, *genièvre*, »	»	63-00	af	1,00

BRUSSEL, den 26 maert.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr	18-71	af	0,50
Rogge, *seigle*, » »	»	11-13		
Haver, *avoine*, » »	»	0-00		

LEUVEN, den 19 maert.

Tarwe, *froment*, de 100 kilos.	fr.	22 85 tot 23-22	af	0,35
Rogge, *seigle*, »	»	14-32 tot 14-70		
Nieuwe gerst, *orge nouvelle*,	»	21-14	op	0.42
Haver, *avoine*,	»	21-22 tot 21-76	op	0,90
Koolzaed, *graine de colza*,	»	00-00		
Koolzaedolie, *huile de colza*,	»	85-20	af	1,38
Gezuiverde dito, *di o épurée*,	»	90-20	af	1,38
Lynolie, *huile de lin*,		71-46	af	1,37

BERIGTEN.

KANTOOR VAN DEN

Notaris Vrindts, te Tongeren.

VERKOOP

VAN EENEN TUIN.

Dingsdag 6 april 1858, te 2 uren namiddag, ten herberge van den heer *André Vandenrydt* in den Allée-Verte te Tongeren, zal de notaris VRINDTS publiek verkoopen, op het verzoek van den heer WILKIN, koopman te Luik:

EENEN TUIN,

metende 16 aren 88 centiaren, gelegen in deszelfs hagen te Tongeren, buiten de Hasselsche poort, naest den steenweg, reinende aen Mejufvrouw Micheline Thys, aen den heer Hubens en aen den armen van Tongeren.

Deze tuin alleraengenaemst gelegen naest de stad, is beplant met verscheidene fruitboomen en bevat twee parken van aspergien.

MAISON AVEC GRAND JARDIN A LOUER,

RUE DES TANNEURS, 31.

ON DEMANDE

des OUVRIERS TANNEURS et des APPRENTIS.

Sadresser à M. VAN DER HEYDEN-HOGGE tanneur, rue de Hasselt, 47.

ÉTUDE DU

Notaire Delvigne, à Tongres.

VENTE PUBLIQUE D'ARBRES.

Le notaire DELVIGNE de Tongres, vendra publiquement, le mercredi 7 avril 1858, à 10 heures du matin, sur les lieux, à la requête des enfants ANDRÉ VAYEN, de 's Heeren-Elderen:

Environ une 50ᵉ de beaux et gros arbres canadas, bois blancs et noyers, croissant sur leurs près appelés *in de pals ou genoelssteeg*, in de bovenstraet, sous Ketzingen et in de dorpstraet sous 's Heeren-Elderen.

On commencera in de pals ou genoelssteeg, sous Ketzingen.

A credit moyennant caution.

ÉTUDE DU NOTAIRE

Timmermans, à Cortessem.

VENTE CONSIDÉRABLE

DE TRÈS-BEAUX

CHÊNES.

Mercredi, 7 avril 1858, à 10 heures du matin, les enfants DE BELLEFROID DE HORNE, vendront publiquement à crédit et sur le lieu par le ministère du notaire TIMMERMANS:

Une grande quantité de chênes, dont plusieurs d'une grosseur extraordinaire, croissant à Wellen dans le bois nommé *Vinkenroy bosch*, près de la chaussée de Hasselt à Tongres.

MILITAIRE REMPLACEMENT

VOOR GEHEEL BELGIE,

met het grootste gemak van betaling.

Men betaelt slechts de helft van den prys na de inlyving van den remplaçant.

Zich te adresseeren by M. ADOLPHE WAGEMANS, zaekwaernemer te Tongeren.

REMPLACEMENT MILITAIRE

GARANTI.

S'adresser chez le notaire NEVEN, à Tongres.

BEKENDMAKING.

Het agentschap van de maetschappy van verzekering tegen den brand, LA BELGIQUE is vervoerd in de Mombersstraet, nº 1, te Tongeren. — Hoofdagent M. DRIEBEN-BERDEN.

A VENDRE

AU MOULIN DE ST-JEAN,

A TONGRES,

le mécanisme complet d'un moulin à scier du bois. Item le mécanisme perfectionné d'un moulin à huile consistant en meules et cylindres en fer servant à broyer les graines oléagineuses, trois pressoirs, engrenages, etc., le tout en bon état.

Et une grande quantité de tonneaux dont quelques uns de la capacité de mille litres, propres à en faire des cuves, etc.

On accordera aux amateurs solvables de grandes facilités pour le payement.

A LOUER

DEUX GRANDS GRENIERS, rue de St-Trond, nº 38.

A vendre ou à louer

à des conditions avantageuses, une MAISON propre au commerce, rue des Sarraux, nº 41.

S'adresser au bureau du journal.

TE HUREN TERSTOND,

Een schoon en groot HUIS, gelegen op den *Vrythof*, tegen over het paleis van justicie te Tongeren.

Zich te adresseren aen M. den advokaet FRÈRE, te Tongeren.

A louer de suite,

Une belle et spacieuse MAISON, située sur le *Vrythof*, vis-à-vis du palais de justice, à Tongres.

S'adresser à Mᵉ l'avocat FRÈRE, à Tongres.

» De hemel behoede u, jongeling, zoo gy in zulken nacht reizet, » zegde de schildwacht, die by de stadspoort waekte, op 't oogenblik dat de reiziger op de valbrug kwam.

Eenige minuten later was de reiziger buiten het versterkte beluik, en weldra in eene soort van woesteny, onbebouwde landen, geheel met dorre heistruiken begroeid. Traeg beklom hy den heuvel, die zich voor hem verhief, en op welks zyde hy met moeite, in de duisternis, de baen onderscheidde, die volgen moest.

Nu kon de woede van het tempeest niet meer aengroeijen, de regen plaste stroomend neder en de wind huilde als een troep hongerige wolven. Ondanks dit schroomelyke weder, zette de reiziger zynen weg voort. Hy hield niet stil dan by eenen ouden eik, door al de orkanen verbroken, die hem gedurende zyn' langen levensloop hadden geteisterd. Die boom, in de streek *the Bloody-oack* genaemd, staet twee mylen van Limerick. Daer hield de jonge reiziger stil, alsof het hem onmogelyk geweest ware verder te gaen, of langer den losgeborsten orkaen te trotseren, leunde tegen den stam van den ouden eik, en zocht eene schuilplaets onder zyne groote takken.

Intusschen werd de nacht allengskens zwarter, en het onweder verwoeder; de reiziger zat sinds een half uer gedoken onder de takken des booms, onmagtige schuilplaets tegen den regen, toen het gerucht van een rennend paerd zich op de baen deed hooren. De man, die het bereed, boog het hoofd voorover tegen den wind. Eenskraps wordt het paerd by den toom gegrepen. De ruiter blikt op, om te zien wie hem tegenhoudt, en de vreemdeling, hem eene pistool op de borst zettende, roept hem toe;

» Stap af, of gy zyt dood! »

De ruiter, verstramd van koude en halfdood van schrik, want hy had den *Bloedigen Eik* herkend, deed eene beweging om naer zyne wapens te tasten; doch in hetzelfde oogenblik liet de hand van den roover den toom los, grypt den ruiter in de borst en werpt hem ter aerde. Hy valt zwaer op het aengezigt en blyft eenige oogenblikken bedwelmd ligger. De roover maekt zich meester van zyne lederen valies, die de brieven van den onderkoning bevatte, en deze op zyne schouders torschende vlugt hy ylings weg langs de heide.

Des anderdaegs met 't kricken van den dag, zag men de stedelingen in menigte naer de plaets stormen, alwaer de diefstal werd gepleegd. Men doorzocht al de omstreken, doch ontdekte geen spoor van den man die den aenslag had gewaegd.

Sir William Patrick leefde nog; de brieven, die zyn doodvonnis bevatteden, bekleed met het handteeken van den onderkoning, waren den bode van den Staet ontroofd geworden, en voor dat een nieuw bevel ter zyner teregtstelling was gezonden geworden, kon de tusschenkomst zyns vaders by den minister vriend van Willem, het vonnis doen herroepen. Jane verliet de gevangenis niet meer en sprak hem altoos troostende woorden toe. Byna veertien dagen waren er verloopen sedert den roof der brieven, en de hoop begon in het hart des gevangen terug te keeren, toen men vernam, dat al de poogingen vruchteloos waren geweest, en dat Willem zelf het doodvonnis had geteekend. Nog een dag en het noodlottige bevel moest in de gevangenis aenkomen.

» De wil des Heeren geschiede! zegde de gevangene.

— Amen! antwoordde Jane; doch myn vader zal niet sterven. »

De ruiter, die de brieven en de veroordeeling droeg van Sir William Patrick O'Gorman van Fenny-Moor, was in het moeras van Broad-Marsk gekomen; hy drukte de zyden van zyn paerd met de sporen, wyl hy zorgvuldig voor, achter en rond zich henen blikte en in de eene hand eene geladene pistool hield. De maen, zich by poozen uit de wolken ontsluijerende welke de wind in de lucht voortdreef, liet nu en dan eene bleeke lichtstrael vallen op de dorre heide. Hy was reeds den hoek van een kreupelbosch omgereden, toen eenskraps zyn paerd strunkelde op het gerucht van een pistoolschot, waervan de bliksem voor zyne oogen blonk, Op den eigen stond ging de pistool des ruiters af; het paerd strunkelde op nieuw en zoo geweldig dat het zyn meester op den weg afwierp. Reeds had de roover dezen den voet op de borst gedrukt, en hem eenen dolk op het hart houdende, riep hy hem toe:

» Geef my uwe wapens, of sterf. »

De drager der brieven gehoorzaemde.

» Sta nu regt, en vertrek; ik houde uw paerd en uwe valies. »

De bevende man stond op, en hernam, zonder om te zien, den weg, dien hy zoo even had doorloopen.

Reeds was alles gereed voor de strafuitvoering van den trouwen en eerlyken O' Gorman, en de officieren wachtten, om hem naer het schavot te voeren, nog enkel op den renbode, drager van het vonnis, toen men vernam, dat de brieven nogmaels waren ontroofd geworden.

Dit waren nog veertien dagen uitstel voor den gevangene. Hy stortte in de armen zyner dochter, en sprak al weenende:

» De hand Gods vertoont zich hier.

— Ja, antwoordde Jane, ik heb 't u gezegd: myn vader zal niet sterven. »

De veertiende dag was nog niet gekomen, of de deuren van de gevangenis gingen open, en de oude graef Joris O' Gorman storte in de armen zyns zoons. Hy had zyne poogingen vernieuwd by den minister, gunsteling van Willem, en de overweldiger had eindelyk zich laten verbidden.

Reeds was de gevangene naer zyne haerdstede teruggekeerd, reeds was heel de bevolking van den Clan (die de wapens zoude opgenomen hebben, om hem te verlossen, indien Willem het verzoek zyns raedsmans en vriends niet had gewilligd) zynen Heer van Fenny-Moor te gemoet gesneld; reeds was hy omringd van heel zyn gezin onder het vaderlyke dak.... Maer Jane, die tydens de gevangenschap haers vaders hem nauwelyks had verlaten, was nog afwezig. Waer is zy? vroeg men elkaër in de groote zael, met bloedverwanten en vrienden vervuld, waer is zy? zy ontbreekt aen onze vreugde; toen een vreemdeling om de gunst verzocht sir William Patrick van Fenny-Moor te zien.

Sir William Patrick deed hem binnenkomen, en de roover der brieven verscheen; hy droeg de kleeding, die wy hebben beschreven, den groven mantel en de gryze wollen vest. Doch de wyze, waerop hy die geringe kleederen droeg, verried eene deftige persoonaedje. Toen hy binnentrad, bragt hy de hand aen zynen breedgeranden hoed, doch hy ontblootte zyn hoofd niet.

» Wanneer gy die papieren zult hebben doorloopen, sprak hy tot den ouden edelman, kunt gy ze in het vuer werpen. »

Sir William Patrick zag ze in, sidderde, verbleekte; het waren de twee doodvonnissen.

« Myn redder! riep hy, hoe kan ik u beloonen, u, wien ik het leven verschuldigd ben? Vader, kinderen, bedankt hem met my. »

De oude graef greep de hand des vreemden; de kinderen omvatteden zyne kniën; wat hem betreft, hy legde de hand op zyne oogen en begon te weenen.

» Uw naem! uw naem! in den naem des hemels, wie zyt gy? »

De vreemdeling nam zynen hoed af, en de schoone, lange hairvlechten van Jane vielen op den py-lakenen mantel.

» Groote God! riep de gelukkige vader, het is myne dochter, myne Jane, die my redde: Ah! hoe zoet zal thans het leven my toeschynen! »

Wyl hy die woorden sprak, drukte hy aen zyn hart degene, aen wie hy het leven had gegeven, en die hem had gered van den dood.

Ziedaer eene van die zaligheden, welke God aen de menschen zelden tweemalen vergunt. Ziedaer een' van die trekken van kinderlyken moed, dien ik heb willen roemen.